

مقاله

## گزارش یک مورد تومور Giant Cell Reparative Granuloma (G.C.R.G)

سینوس فکی (Brown) و بررسی مقالات

دکتر کرامت مظفرینی<sup>۱</sup>

### خلاصه

بیمار دختری است ۱۷ ساله که به علت درد و تورم شدید ناحیه سینوس فکی راست همراه با تغییر شکل صورت از ۲ هفته قبل مراجعه کرده بود. در سیتی اسکن یک تووده تومورال وسیع در سینوس فکی راست دیده شد که به نواحی جاور از جمله حفره پتیگوماگزیلاری کف اربیت - دستگاه اشکی و ناحیه نازو اتوئیدال گسترش داشت. کام سخت در اثر گرفتاری تومورال تخریب شده و تومور به داخل دهان برآمدگی پیدا کرده بود. از طریق بررسی رادیکال کالدول - لوك تومور به طور کامل خارج شد. گزارش پاتولوژی تومور گرانولوما با سلول ژانت بود که از تومورهای بسیار نادر سینوسهای پانازال است. از آنجا

۱- دانشیار بخش گوش و حلق و بینی، دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی کرمان  
دربافت مقاله: ۱۳۸۲/۱۰/۱۵ دریافت مقاله اصلاح شده: ۱۳۸۳/۹/۲۵ پذیرش مقاله: ۱۳۸۳/۹/۲۵

که گزارش‌هایی از همراهی این گونه تومورها با هیپرپاراتیروثیدی وجود دارد، بیمار از این نظر مورد ارزیابی قرار گرفت. بالا بودن پاراتورمون (PTH) وجود هیپرپاراتیروثیدی را در بیمار تأیید کرد.

**واژه‌های کلیدی:** ریپاراتیو گرانولوما باسلول ژانت، سینوس فکی، هیپرپاراتیروثیدی، تومور برآون **مقدمه**

جاور (۵) و دو مورد در سینوس اسفنوئید بوده‌اند (۶).

در بررسی ۴۳ مورد کدورت یک طرفه سینوس‌های پارانازال فقط یک مورد آنها تومور G.C.R.G گزارش شد و بقیه را مواردی مثل سینوزیت مزمن ساده، پاپیلوم اینورت، مالیگنوما، میکوز و استئوئید استئوما تشکیل می‌دادند (۷). بنابراین تمام موارد فوق از تشخیص‌های افتراقی کدورت یک‌طرفه سینوس در رادیوگرافی می‌باشند (۷). به علاوه تومور برآون و non-ossifying fibroma از نظر هیستولوژی و رادیولوژی به هم شبه هستند (۱۴). و افتراق تومور برآون از موکوسیل و پولیپوز سینوس نیز حائز اهمیت است.

شیوع این تومور در زنان دو برابر مردان بوده و بیشتر در افراد جوان زیر ۳۰ سال یا در دهه‌های ۲ تا ۴ عمر دیده می‌شود (۱۲). تومور G.C.G یک ضایعه توسعه‌پذیر (Expansil) و استئولیتیک است (۱۰، ۱۵) و علاوه بر تهاجم به سینوس فکی و سایر ساختمان‌های پارانازال، به سایر ساختمان‌های جاور مثل حفره بینی، کام سخت، فضای پتربیگوماگزیلری، دستگاه اشکی و کف اربیت گسترش تهاجمی

تومور (G.C.G) از دسته تومورهای غیرنئوپلاستیک و بسیار نادر سینوس‌های پارانازال است. این تومور برای اولین بار در سال ۱۹۵۳ توسط Jaffe (G.C.R.G) Giant Cell Reparative Granuloma شرح داده شد. این تومور بیشتر در سینوس فکی (ماگزیلا) و در درجه بعد در سایر سینوس‌های پارانازال مثل اتوئید و فرونوتواتوئید دیده می‌شود (۱۱، ۱۲). به علت رنگ قهوه‌ای از آن به عنوان تومور برآون (Brown) نیز نام برده می‌شود (۸) و ممکن است با هیپرپاراتیروثیدی همراه باشد (۱۰) که بیشتر اولیه است تا ثانویه (۶، ۸). امکان دارد تومور با هیپرپاراتیروثیدی همراه نباشد (۱۵) ولی مشکلات دیگری مثل تغییر شکل ظاهری صورت، گرفتگی بینی، تخریب مناطق جاور و... ایجاد نماید (۱۳). در بررسی منابع ۱۵ مورد از این تومور گزارش شده است که ۵-۴ مورد آن در سینوس‌های اتوئید (۱۷) چند مورد در سینوس فکی (برخی همراه هیپرپاراتیروثیدی) (۱۴)، یک مورد در ناحیه کانتوس داخلی چشم با گسترش موضعی به نواحی

راست شده بود که روز به روز بر وسعت آن افزوده می‌شده است. در معاينه تورم شدید صورت در ناحيه سینوس فكي همراه با برآمدگي با ابعاد تقربي ۵\*۵ سانتيمتر به داخل حفره دهان دиде شد.

معاينه بياني در سمت چپ طبيعي بود ولي در سمت راست انسداد نسبي بياني به علت جابه‌جايی داخلی (medial) ساختمان‌هاي ديواره جانبی وجود داشت. اما آثاراي از تومور در رينوسكوبی قدامي مشهود نبود. تغيير شكل ظاهري صورت در سمت راست بسيار بارز و چشمگير بود و درگيري عصب اينفرااربيتال (infraorbital) وجود نداشت. در CT اسکن انجام شده ضاييعه اي تومورال و بسيار بزرگ دیده شد که تمام حفره سينوس فكي را پر کرده بود و با پيشروي به سمت حفره پterionomaگزيلري، کف اربيت، دستگاه اشكی و نواحي اتوئيدي و نازوفارنكس و کام سخت باعث تحریب استخوان کام سخت و برآمده شدن تومور به داخل دهان گردیده بود (تصویر ۱، ۲). تحریب استخوانی باعث قابلیت تحرك نسبی دندان‌هاي مولار مجاور ضاييعه نيز شده بود (تصویر ۱).



۴

دارد (۱۰، ۱۱). حتی مواردي از آن ذكر شده که با دستاندازي و تهاجم به ناحيه کانتوس داخلی چشم باعث جابجايی کره چشم به سمت بالا و خارج شده است. همچنين گزارشي از مرکز چشم‌پزشكی سينائي كليولند اوهايو وجود دارد که به ۶ مورد از اين تومور با گرفتاري اربيت اشاره کرده است (۱۲). گسترش داخل مغزي ضاييعه نيز گزارش گردیده است (۱۳).

### گزارش مورد

بيمار دختری ۱۷ ساله، از اهالی خانوک کرمان بود که علت مراجعه وی را تورم شدید صورت در ناحيه سینوس فكي راست تشکيل می‌داد. تورم بسيار شدید و دردناک بوده و به داخل دهان نيز برآمدگي واضحی داشت. هيچگونه علائمي از تموج یا قرمزي و گرما وجود نداشت. ۵ روز قبل از مراجعه با تشخيص احتمالي آفسه اقدام به درناژ داخل دهاني ضاييعه شده بود بدون آنكه چركی خارج شده باشد. بيمار از حدود ۴ ماه قبل متوجه تورم سمت راست صورت خود شده بود. عليرغم درمان‌هاي انجام شده، تورم پيشرفت قابل توجهی داشته و در هفتاهای اخير خصوصاً يك هفته قبل از مراجعه بسيار شدید شده و با احساس فشار از درون فک بالا و درد شدید ناحيه ماگزيلوفاسیال همراه شده بود. از ۴ هفته قبل نيز بيمار متوجه بروز برآمدگي در ناحيه سقف دهان خود در سمت

کلیه آزمایش‌های روتین بیمار طبیعی بود. بیمار تحت جراحی سینوس فکی با روش رادیکال کالدول لوك اولیه قرار گرفت. با توجه به گسترش تومور از طریق تخریب موضعی و پیشروی به طرف فضای پتریگوماگزیلاری، نواحی اتوئیدی و تمام نواحی درگیر از وجود تومور پاک شدند. یافته‌های حین عمل عبارت بودند از:

- ۱ جدار قدامی سینوس فکی دچار خوردگی وسیع شده و تومور از محل تخریب شده بیرون زده و به سمت زیر پوست پیشروی کرده بود.

- ۲ رنگ تومور قهوه‌ای و در بعضی نقاط آبی و تیره بود.
- ۳ تومور بدون کپسول بود و سطحی نامنظم و قوامی نسبتاً سفت و شکننده داشت.
- ۴ تومور به سمت حفره پتریگوماگزیلاری، جدار مدیال سینوس و حفره بینی و کف اربیت و نازوفارنکس (در قسمت‌های خلفی و عمقي)، و سیستم اشکي پیشروی کرده و قسمتی از حفره پتریگوماگزیلاری را اشغال کرده بود.

- ۵ استخوان کام سخت تخریب و به داخل حفره دهان برآمدگی پیدا کرده بود. خونریزی از نسوج تومور ال نسبتاً زیاد بود و به علت بزرگی تومور و عدم وجود کپسول مشخص، خارج کردن تومور به یک باره محدود نبود. لذا در قالب تکه‌های متعددی خارج شد. کلیه فضاهای درگیر از وجود تومور عاری و پاک شدند. زخم داخل دهان ( محل انسزیون قبلی)

الف



ب



ج

**تصویر ۱:** تصاویر مربوط به CT اسکن اجسام شده

الف و ب: پیشروی تومور به سمت نواحی مجاور قابل مشاهده است.

ج: جابه‌جایی دندان‌ها به علت رفتار تهاجمی تومور دیده می‌شود.

در شرح حال گذشته بیمار نکته قابل توجهی وجود نداشت فقط ۷-۸ ماه قبل بیمار به مدت یک هفته دچار خون دماغ‌های مکرر شده بود که خود بخود بهبود یافته بود. در سابقه فامیلی وی نیز نکته قابل توجهی وجود نداشت.

استئولیتیک است (۱۰) که علاوه بر گرفتاری سینوس فکی به حفرات بینی، فضای پتریگوماکزیلری، سیستم اشکی و کف اربیت نیز تهاجم می‌نماید (۵). مواردی از آن گزارش شده که با گرفتاری ناحیه کانتوس داخلی همراه بوده و گسترش موضعی تومور در این ناحیه باعث جابجایی کره چشم به سمت بالا و خارج شده است (۵). همچنین یک مورد Reparative giant cell granuloma در ناحیه فرونتواتموئید گزارش شده است که انتشار داخل مغزی داشته است (۲).

G.C.G ممکن است با هیپرپاراتیروئیدیسم اولیه یا ثانویه همراه باشد (تومور Brown). در این صورت افزایش سطح سرمی کلسیم، فسفر و آلکالن فسفاتاز و نیز هورمون پاراتیروئید (PTH) وجود دارد (۱۰، ۱۲، ۱۳). یک مورد از تومور GCG با هیپرپاراتیروئیدی اولیه به علت آدنومای اکتوپیک پاراتیروئید گزارش شده است (۹). گزارش‌های دیگری نیز مبني بر هیپرپاراتیروئیدی اولیه با تومور ناحیه ماگزیلا همراه با هیدروسفالی یا به صورت بیماری‌های پیشرفته استخوانی و نیز گرفتاری اسکلت کرانیوفاسیال وجود دارد (۱۴). چهار تا پنج مورد از تومورهای Reparative G.C.G نیز گزارش شده که پس از گرفتاری سلول‌های اتموئید رفتار تهاجمی غیرمعمول داشته‌اند (۱۷).

با سیلک ۳ صفر دوخته شد. سپس تامپون داخل سینوس انجام شد. دو روز بعد تامپون خارج و روز سوم بیمار با حال عمومی خوب بیمارستان را ترک کرد. تاکنون که مدت ۲ سال از درمان جراحی سپری شده در مراجعات اثری از عود تومور در ارزیابی بالینی و رادیولوژیک وجود نداشته است. در گزارش پاتولوژی، تومور R.G.C.G ذکر شد که با توجه به احتمال همراهی این گونه تومورها با هیپرپاراتیروئیدی، بررسی از نظر سطح سرمی کلسیم، فسفر و پاراتورمون (PTH) صورت گرفت که نتایج آزمایشها به شرح زیر بود:

$\text{Ca} = ۹ \text{ mg/dl}$

$\text{Phosphorous} = ۲/۶ \text{ mg/dl}$

$\text{PTH} = ۳۹۸ \text{ pg/ml}$

بالا بودن سطح پاراتورمون در آزمایش مکرر تأیید شد و در مشاوره با متخصص داخلی و انجام آزمایش‌های هیپرپاراتیروئیدی ثانویه در حضور کلسیم و فسفر طبیعی تأیید گردید (تومور Brown).

## بحث

تومور Giant Cell Granuloma (G.C.G) یکی از تومورهای بسیار نادر سینوس‌های پارانازال است که شایع‌ترین محل آن سینوس فکی گزارش شده است. درگیری سینوس‌های پارانازال دیگر مثل اتموئید و فرونتواتموئید از شیوع کمتری برخوردار است (۱، ۲). این تومور یک ضایعه توسعه‌طلب (Expansile) و

وجود بافت کلازن یا التهابی نرم تا سفت است (۴). در نوع مرکزی ضایعه به صورت داخل استخوانی تظاهر می‌نماید و اغلب به صورت یک ضایعه کیستیک رادیو لومنس چندحفره‌ای یا تک‌حفره‌ای خودنمایی می‌کند. شایع‌ترین محل آن در فکین در جلوی دندان‌های پرمولار است. ضایعه بدون درد با رشد تدریجی (Expansile) است. این امر باعث نازک شدن استخوان روی ضایعه می‌شود. جابه‌جایی دندان‌ها در این نوع ضایعات نیز محتمل است (۱۶)، چنان‌که این امر در مورد بیمار ما صادق بود.

تومور G.C.G به صورت یک توده تومورال در سینوس فکی همراه با تغییر شکل ناحیه ماقزیلا خودنمایی می‌کند (آنچه که در مورد بیمار معرفی شده نیز دیده می‌شود). در رادیوگرافی نیز نازک شدن و اتساع استخوانی ناحیه مبتلا به علت خاصیت توسعه‌طلبی و استئولیتیک ضایعه (۱،۴) دیده می‌شود. به طوری که این امر موجب تسهیل گسترش موضعی تومور و در نتیجه گرفتاری اعضاء جاور (کف اربیت، حفره بینی، فضای پتریگوماگزیلاری و...) می‌گردد. در مورد گزارش شده نیز تهاجم تومور به نواحی فوق وجود داشت و حتی باعث شلی دندان‌های مولار جاور شده بود. در CT اسکن ممکن است کلسیفیکاسیون در بافت‌های نرم دیده شود که شباهت به ossifying fibroma در تومور G.C.G ممکن است خونریزی داخل ضایعه ایجاد شود

در بعضی از گزارش‌ها پیش روی تومور به داخل اربیت همراه با proptosis بوده است (۱۲).

تومور G.C.G بیشتر در بیماران جوان در دهه ۲ تا ۴ زندگی دیده می‌شود (۱،۱۲). اغلب بیماران سابقه ترومما دارند (در مورد این بیمار سابقه ترومما وجود نداشت) و پیدایش ضایعه در اثر یک واکنش استخوانی بوده که ترمیم آن بدون کنترل باقی مانده است (۵،۱۲). در هیستوپاتولوژی G.C.G سلول‌های ژانت داخل استخوانی گزارش شده است (۱۰).

تقسیم‌بندی G.C.G در اسکلت ماقزیلوفاسیال متناقض و مورد بحث و اختلاف است. آنچه مسلم است این است که تقسیم‌بندی تومور G.C.G بر اساس محل تومور درست نیست و تقسیم‌بندی بر مبنای خوش‌خیم بودن واقعی‌تر به نظر می‌رسد ولی باید در نظر داشت که رفتار تهاجمی تومور دال بر بدخیمی نمی‌باشد زیرا موارد خوش‌خیم خود می‌توانند به دو دسته تهاجمی و غیرتهاجمی تقسیم شوند (۱۵).

تقسیم‌بندی ضایعات خوش‌خیم به صورت انواع تهاجمی و غیرتهاجمی بر مبنای رفتار بالینی نیز انجام شده است (۳،۸). در بعضی موارد ضایعات G.C.G را به دو نوع مرکزی و حیطی تقسیم‌بندی می‌کنند (۴). در نوع حیطی ضایعه بیشتر در لثه و مخاط آلوئولار (Epulis giant cell) در قسمت پرمولار دیده می‌شود. ضایعات حیطی اغلب به شکل ندولر و ندرتاً پولیپوئید ظاهر می‌شوند. قوام آنها به نسبت

هدف از معرفی بیمار فوق آشنایی و توجه دادن همکاران محترم به یکی از تومورهای نادر سینوس‌های پارانازال به نام تومورگرانولوما با سلول ژانت G.C.G است که ممکن است، اولاً به علت ماهیت استئولیتیک و توسعه‌طلبی خود با دستاندازی و تهاجم به ساختمان‌های جماور و همچنین تخریب استخوانی همراه باشد. ثانیاً رفتاری مشابه ضایعات التهابی، عفونی یا تومورهای بدخیم این ناحیه از خود نشان دهد و باعث اشتباه تشخیصی گردد.

لازم است در نظر داشته باشیم که تومور G.C.R.G ممکن است با هیپرپاراتیروئیدی اولیه یا ثانویه همراه باشد (تومور Brown). لذا در مواجهه با تومور GCG باید با اندازه‌گیری کلسیم، فسفر، آلکالن فسفاتاز سرم و هورمون پاراتیروئید (PTH) وجود هیپرپاراتیروئیدی بررسی شده و درمان‌های طبی لازم و مراقبت‌های بعدی توسط متخصص غدد صورت گیرد. نکته آخر آنکه باید توجه داشت که امکان عود ضایعه حتی بعد از برداشت کامل وجود دارد و توصیه می‌شود که به مدت ۲-۳ سال بیمار از نظر عود ضایعه تحت نظر باشد.

که در این صورت ذرات هموسیدرین در بافت تومورال دیده می‌شوند. اگر هموسیدرین نزدیک به سطح تومور رسوب کند ظاهر تومور به رنگ قهوه‌ای متمایل به آبی در می‌آید و تومور منظره‌ای آبی رنگ به خود می‌گیرد (۳،۴). رنگ تومور بیمار ما نیز قهوه‌ای بود.

مشخصه نمای پاتولوژیکی تومورهای G.C.G وجود سلول‌های ژانت چندهسته‌ای (Multi nucleoid) است با استرومایی از بافت گرانولوماتوس و spindlelike cells همراه با واسکولاریتی متغیر که ممکن است التهاب و هموراژی نیز در آن وجود داشته باشد. وجود تشکیلات کلاژنی متغیر بوده و کانون‌های استخوانی پراکنده نیز ممکن است وجود داشته باشد (۱۲).

درمان در تمام موارد، جراحی همراه با رزکسیون کامل ضایعه است. روش‌های جراحی بسته به محل تومور و میزان گسترش موضعی آن متفاوت است. میزان عود ۱۰ تا ۱۵ درصد بوده و توصیه می‌شود کلیه بیماران به مدت ۲ تا ۳ سال از نظر عود ضایعه تحت پیگیری قرار گیرند (۴). در مواردی که بیماری با هیپرپاراتیروئیدی همراه باشد درمان طبی و مراقبت‌های بعدی الزامي است.

## نتیجه‌گیری

### **Summary**

### **Giant Cell Reparative Granuloma (G.C.R.G) of the Maxillary Sinus (Brown Tumor): a Case Report and Review of Literature**

Mozafarinia K., MD.<sup>1</sup>

Associate Professor of Otorhinolaryngology, Kerman University of Medical Sciences and Health Services, Kerman, Iran

The patient is a seventeen years old girl, with severe pain and swelling in right maxillary sinus region and facial deformity from two weeks prior to referring. CT scan demonstrated a large tumoral mass in right maxillary sinus extended to petereigomaxillary fossa, orbital floor, lacrimal system and nasoethmoid region. Hard palate had been destroyed and bulged in to the oral cavity. Tumor was resected completely by radical cald-well-luck approach. Hystopathology of tumor was giant cell reparative granuloma (G.C.R.G), which is a very rare tumor in paranasal sinuses. Since the association of these tumors with hyperparathyroidism has been reported in literature, the patient was evaluated for hyperparathyroidism and elevated serum parathyroid hormone (PTH: 390 pg/ml) and other hematological tests confirmed secondary hyperparathyroidism.

**Key Words:** Giant cell reparative granuloma, Paranasal sinuses, Hyperparathyroidism, Brown tumor  
*Journal of Kerman University of Medical Sciences, 2005; 12(1): 74-79*

## References

1. Ballenger J.J. Disease of the nose, throat, ear, head & neck. 4<sup>th</sup> ed., Philadelphia, Lea and febiger, 1991; PP 213-214.
2. Felsberg GJ, Tien RD and McLendon RE. Frontoethmoidal giant cell reparative granuloma. *AJNR Am J Neuroradiol* 1995; 16(7): 1551-4.
3. Gelman R and Gellad FE. Brwon Tumor of the facial bones. *AJNR Am J Neuroradiol* 1991; 12(6): 1179-81.
4. Goaz P.W. Differential diagnosis of oral lesions, 4<sup>th</sup> ed., St. Louis, Mosby, 1991; PP 236-237.
5. Hyver SW, Ellis DS, Stewart WB, Spencer WH and Bartlett PC. Sino-orbital giant cell reparative qranluloma. *Ophthal Plast Reconstr Surg* 1998; 14(3 ): 178-81.
6. Kanaan I, Ahmed M, Rifai A and Alwatban J. Sphenoid sinus brown tumor of secondary hyperparathyroidism: case report. *Neurosurgery* 1998; 42(6): 1374-7.
7. Lehnerdt G, Weber J and Dost P. Unilateral opacification of the paranasal sinuses in CT or MRI: an indication of an uncommon histological finding. *Laryngorhinootologie* 2001; 80(3): 141-5.
8. Levine MR, Chu A and Abdul-Karim FW. Brown tumor and secondary hyperparathyroidism. *Arch Ophthalmol* 1991; 109(6): 847-9.
9. Magu S, Mathur SK, Gulati SP, Yadav A and Kaushal V. Giant cell reparative granuloma of the base of the skull presenting as a parapharyngeal mass. *Neurol India* 2003; 51(2): 260-262.
10. Martinez-Gavidia EM, Bagan JV, Milian-Masanet MA, Lloria de Miguel E and Perez-Valles A. Highly aggressive brown tumor of the maxilla as first manifestation of primary hyperparathyroidism. *Int J Oral Maxillofac Surg* 2000; 29(6): 447-9.
11. Morris JM, Lane JI, Witte RJ and Thompson DM. Giant cell reparative granulama of the nasal cavity. *AJNR Am J Neuroradiol* 2004; 25(7): 12635.
12. Paparella MM, Shumrick DA, Gluckman, Meyerhoff WL: Otolaryngology. 3<sup>rd</sup> ed., Philadelphia, W.B. Saunders Co., 1991; PP 3065.
13. Pecovnik Balon B and Kavalar R. Brown tumor in association with secondary hyperparathyroidism. A case report and review of the literature. *Am J Nephrol* 1998; 18(5): 460-3.
14. Robinson PJ and Woodhead P. Primary hyperparathyroidism presenting with a maxillary tumor and hydrocephalus. *J Laryngol Otol* 1988; 102(12): 1164-7.
15. Smith PG, Marrogi AJ and Delfino JJ. Multifocal central giant cell lesions of the maxillofacial skeleton: a case report. *J Oral Maxillofac Surg* 1990; 48(3): 300-5.
16. Weber AL, Hayes E and Fabian R. Giant cell granuloma of the paranasal sinuses and

- nasal cavity. *Ann Otol Rhinol Laryngol* 1986; 95(5 Pt 1): 541-2.
17. Wiatrak BJ, Gluckman JL, Fabian RL and Wesseler TA. Giant cell reparative granuloma of the ethmoid sinus. *Otolaryngol Head Neck Surg* 1987; 97(5): 504-9.

کل مقاله فرمت شده ۸۳/۱۰/۱ و پرینت  
مقاله اولین تصحیح و پرینت شد. ایرانیار ۸۳/۱۱/۱۴  
مقاله تصحیح و پرینت شد. ایرانیار ۸۳/۱۲/۵  
مقاله تصحیح و پرینت شد. برای چاپ ۸۴/۱/۲۲ ایرانیار  
تصحیح ص ۷۶ و ۷۸ و پرینت برای چاپ ۸۴/۱/۲۷ ایرانیار